

17224 *kat.homp.*

I | *Mag. et R.* | P

*islai: Polan Musatum
Thomae Zamojski.*

PANEG. et VITAE

Polon. 4^e

N° 1231.

P Æ A N
M V S A R V M

IN VICTORIAM
THOMÆ ZAMOY-
SKI

AUTHORE
STANISLAO MADROVIC LEO.
POLIEN. PHILOSOPHIAE STUDIOSO.

BIBLIOTH. UNIV.

SECELLORUM

Z A M O S C I

Excudebat Martinus Lenscius. Anno 1613.

Excellenti Domino

IN ARMAT
ZAMOSCIVM

G. R. BIBLIOTHECA
VNIV. IAGELL.
CRACOVENSIS

17224I

Bellator triplicem Zamojski concutit hastam,
Priscorum ostentans nobile pignus Avum,
Arctophylax primam, similem dedit ipse Gradivus,
Tertia ab Herculeâ ritè profecta manu.
Iunctæ conspirant in signum fœderis hastæ
Macrones Græcis sic pepêrere fidem.
At si quis rumpat vitalia symbola pacis,
Heu quot molitur vulnera; Turca caue;

AD
ILLVSTREM ET MAGNIFICVM DOMINVM
D. THOMAM ZAMOSCIVM CAPITANVM
KNYSZYNEN.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΜΑ.

CVM nuper infinitorum malorum obruta fluctibus squallebat Respublica, Illustris. ac Magnifice Domine, extremam velut regno huic amplissimo intentante perniciem crudelissimo eiusdem hoste perfido Scythæ, laborantibus hisce rebus, tu ipse crescentis tuæ virtutis robore succurrisse omnium rectè sentientium iudicio dictus es. Itaque tanto à te affecta Respub. beneficio, meritò ducit plausus, trophæa instituit, turbatoremque suæ pacis, tuæ virtutis numine profligatum magnificè ridet, & quam singulari promeruisti dexteritate coronam, non ex viridantium florum germine, sed illustribus laudum præconijs, præclaræ suæ in te voluntatis pignus

A ij

gnus

gnus gratatibi offert. Ergo etiam & sacrarum alumnae
artium Musæ, Helicone relicto in tuum veniunt conspe-
ctum, tam generosam indolem, tamq; celsum animum,
non ardentem modò prorumpere in egregia quæuis fa-
cinora, sed iam gloriosè vincentem obuia quæuis peri-
cula, meritis laudibus prouehere, atque posteritati tra-
dere certantes. Fulget sanè nunc virtutis tuæ splendor,
sed subsequenti temporum cursu, fulgebit adhuc magis,
facta tua tam generosa, perpetuâ posteritatis memoriâ a-
lentur, sermonibus roborabuntur, literarum monumen-
tis inueterascent; nec vlla vnquam temporis vetustate
intercident. Omen illud nobile, quod Marcello Impe-
ratori optimo, Lyricorum optimus aliquando detulit,
cape. *Crescit occultò velut arbor æuo Fama Zamosci.*

Quare ego tantum splendorem virtutis tuæ admiratus,
in tanta gratulantium multitudine, non dubitavi ex te-
nello ingenio deuotè meq; in te voluntatis in publico hoc
gaudio specimen, licet serò, tibi offerre. Fas enim primū
esse intellexi in communi lætitia omnium, neminem ab
ea alienum animum gerere; teq; ea humanitate esse sci-
ui, vt in summâ fortunâ, summâ lenitate erga quosuis v-
taris, & ab addictò tibi animo, quidquid profectum sit,

singulari benignitate complectaris. Quod vt huic

quoq; meo in te studio præstes, vehemen-

ter rogo:

CALLI-

CALLIOPE.

ALAS sublimi-victoria pandere tractu
Gestit, & auratis simulans Hyperionapinnis,
Partam Zamosci rigido certamine palmam
Librat in ætherio plaudentis fulgure Phœbi.

Tanto progenies affulsit digna Parente,
Qui belli exemplar, memori vestigia linguens
Æuo virtutis, chari præstantia Nati,
Agnoscit studia, & duro sub vomere Martis
Ingenitum miratur opus: sic ardua cogit
Exploratrices sobolem Regina volucrum
Lumine ferre faces, Oculoq; applaudere cæli.

Impulit hortatrix animosi gloria belli
In rabidos scuisse enses, pellita Gelonum
Agmina testantur, refugis palantia castris,
Et tremulis frustrâ lunantia viribus arcus.

Zamoysci æthneo Mars inflammauerat æstu
Pectora, sanguineam nudantis in agmine messem.
Excubias vidit vigiles Latonia pulchrum
Cæli vestibulum, & noctis variantia pallam
Sydem cernebant curas, minutus & acres
Titan congressus, letho dum corpori voluit,
Et multis haustum Phœbeæ lucis ademit.

A iij

Victri-

Victrices crepuere tubæ, iam facta trophæis
 In gremium pacis summâ cum laude recessit
 Exarmata quies, iam læti signa triumphæ
 Zamoysci extollunt dignum super æthera nomen,
 Quod nunquam immemori letheæ obliuia nube
 Sopitum condent, meriti sed gloria magnum
 Calcar habens, laudes æternâ luce rotabit,
 Seu cœli quando campos Aurora coruscis
 Flatibus insperget, seu dum Tartessia Titan
 Littora, latrantesq; domos penetrabit aquarum.

E V T E R P E.

Sonant ab axe fulgura
 Poli, rumpit igneas fragor plagas
 Tumultus ætheris graui
 Tonat furore, præboant tonitrua.
 Ruunt trifulca fulmina,
 Et imbre rupta gemmat arca nubium.
 Quid ò nitentis Arbiter
 Domus, rubente dextera parvis metum?
 An ipse tela vindici
 Facis manu, tremensq; territas solum?
 Sed ecce Phœbus aurei
 Propinquat inde flamma, Duxq; luminis.

Nitens ab axe qui trabens
 Jubat, micante lumen extulit face.
 Trophæa cerno splendida
 Legoq; nomen illius, suis modo
 Ligata castro qui ausibus
 Ab ense liberauit hostium truci.
 Fugauit hostis impetum,
 Sibiq; compariuit inchyti facem
 Honoris, ista fulgurans
 Nitore puri castiore lilia
 Nivesq; vincit Arcticas.
 Rosas rubore pulchriore floridas,
 Odore thura deprimit.
 Procul doloris inde nube perditâ
 Salit serena Patria.
 Coronat altiore corda gaudio,
 Celer struens Palatia
 Leui referta spiritu, atque Cypri
 Rosas cruoris ebrias
 Manu nitente denuo, ad pedes sui
 Facit beata vindicis.
 Edaxq; liuor hostium furit, tremunt
 Tot inuidentium greges.

ITALIA

THALIA.

Quid clangoribus intonant tubarum?
 Laxos quid geminant chori triumphos?
 Captiuos video trahi ligatos,
 Victorisq; sui manum gementes.
 O quot corpora tabidos per agros
 Liuent funere mersa seculi,
 Quae serpenticoe vorant Sorores,
 Et trucus pelago coquunt doloris.
 O quot fulgida machinam per orbis
 Famae lumina, bellicos Penates
 Zamoysci celebrant, laboris. estu,
 Maestum qui Patriae sinum coornat.
 Eius gloria candidam sub æthere
 Porta æ brachia gloriosa tollens,
 Caeli respicit astricas choreas
 Candidissima candidissimarum.

TERPSICHORE

Exosa metam præcipites rotas
 Fortuna voluit, nec stabili pede
 Insistit orbi, quem rotundum
 In varias iaculatur oras.

Sic

Sic ampla fasis Syrtibus æquora
 Alterna voluunt agmina fluctuum,
 Euxinus altas sic aquarum
 Cæruleus geminat cohortes.
 Audita cui non copia Militum
 Aegyptiorum maxima Principis,
 Hæc Marte crebra seminante
 Vulnere, mole sua perempta est.
 Licet Gelonum corpora, bellicam
 Densent coronam tot legionibus,
 Sub atrâ cedent lustre Cerui,
 Cum sonitum dederint Leones.
 En nunc virentis strenua Principis
 Fortuna Parthos disputit obuios.
 Versisq; fidentes sagittis
 Sub stygias agitauit auras.
 Prælusit altis postea præliis,
 Belli futuri pinxit imaginem,
 Nunc hellicosus bellicoso
 Obtulit inferias Parenti.
 Floresce virtus, proxima Numini,
 Quam non metalli pondera diuitis
 Aequare Cræsi, non Eoi
 Aurea gaza maris valebit.

B

POLY.

P O L Y M N I A

F *Luſtuat bello trepidante tellus,
Arduo cœli roboant tumultu,
Claua dum miſcet fremebunda ſeui
Agmina Martis.*

*Hinc manus densi glomerant Gelones.
Actra pennatus feriant sagittis
Inde Zamoyski, nouus inde telis
Fulminat Heros.*

*Tela franguntur, percunt sagittæ:
Paribus hinc: illinc superat Polonus.
Quos supra victoria tædiosis
Remigat alis.*

*Illa nunc lassotribuit coronam
Sarmatæ, nunc dat trepido Geloni,
Anxiæ circumfluitans amore
Pendula palmæ.*

Nulla virtutem superant volantis
Tela Fortunæ; Gelo tu cætuas
Ducito, vincet tamen hæc Poloni
Omnia virtus.

*Conterit sanè ruidas phalanges.
Et rotat currus spolijs opimos*

Demetris

*Demetit ferro, Patriam rapinis
Sollicitantes.*

*Hostium cessit furor, atque fines
Amplius non iam cruciat Polonos,
Necue mactatus violata squalle
Rum colonis.*

*Emicant læti Patriæ Penates,
Vela frénantes patuli doloris
Laude Zamoyſci miſerùm triumphos,
Vindices ornant.*

*Vixit cunctis metuende Princeps
Hostibus, fusos moderare frenis
Gloriæ currus, rutilantis auctos
Lumine Famæ.*

MELPOMENE.

Dies amari plena fellis anguium
Nigros quot angis una nos Scythas malis
Fugata castra, praeda, vita perdit a.
Paludis ille nauta Tartari senex
Sub antro lufca plurimos uehit Scythas,
Chorisq; plena Ditis aula Parthicis
Superbit, atque Cerberi iugo grauat.

B ij

Dies

*Dies amara, concitasti in Arcticos
Scytas furore bellico Zamoyscium,
Et alta blandiente corda praelio
Magis extulisti, iniqua plurimum dies.*

*Sed o Gradine cuncta cuius impetu
Rotantur arma, nunquid ipse transfuga
Getas relinquis, Arctici ferox plagis?
Ego sub æthra clamo terra Parthica
Ego te adoro, numinis tenax tui.
Veni benignus, in sinum veni meum
Fovens quod usque nutriebat editum,
Veni, intueri perditum propaginis
Meæ dolorem, operta cerne pectora,
Vide cruore flumen effluum meo.*

*Modo Polonus, angit astrum vertice.
Polum tumore, calce vix terit solum.
Agit trophæa, vinculis gnavat meos.
Premitt ligante fune, Styxq; cæteros
Nigro paludis abdicavit alveo.*

*Maligna fors, maligna, quod magis perit,
Magis perire certat; Hæu Zamoyscium.*

ERATO.

Orpheus

*O Rpheu nemorum mulcens lateluis,
Pollice surdas animans cautes.
Surge, & amœnum moderare melos.
Parthos, iniustosq; Pyritas
Pestis scelerum Astræa peremit.*

*Fulget amatæ vindex Patriæ
Zamoyski, quem laude coornat
Placidæ virtus integra mentis.
Hunc cum attonitis hostile agmen
Oculis hausit, pauidæ subito
Fugere genæ, magnoq; procul
Terrore actum, vertit refugis
Agros pedibus, nuncq; tremendis
Animos turbant somnia monstris,
Orcus piceis flebilis undis
Gaudet Getulis gnavidus castris.
Tot Massagetas ignibus urit
Hirsutis quot mæspila ramis.*

*Nunc Lecchiacæ finibus oræ
Aurea leni tempora sorte
Iterum iactantur, nunc patulo
Laus Zamoysci frugnat odore.
Crescit eundo, pergit ad ipsos
Libias tostosq; æstibus Indos.*

B ij

CLIO.

CLIO.

Septem dinumerans cornua, feruidus
 Pandit cæruleam Nilus in ostijs
 Vestem, dum grauidus recreat aridus
 Uhere rore plagas.

Arcens æstiferi torrida luminis
 Tela ultor Cereris perdat mitat siti n,
 Largitur pluuias, si radijs ferox
 Aestus huiuscet agros.

Septenâ pariter præditus indole
 Zamoycki, Patria vindice dextera
 Tutatus, Scythæcos victor & in petus
 Tradidit Origenis.

Spes hunc, atque Fides, iunctaq; Charitas
 Astræa, ac animus Fortis, & Abstimens
 Virtus, ac Sapiens spiritus, appetunt
 Ritè iugare sibi.

Cui virtus proprij prodiga sanguinis
 Suasit Massagetum sternere copias,
 Orciq; in fluuium pectore fortium
 Vulnere corda virum.

Idæi veluti verticis incola
 Armos dum croceis magnanimus Leo

Villis

Villis asperat, beu quàm miseris leues
 Cladibus angit oues.
 Zamoycki cuneos sic ferit hosticos
 Cede ô Massageta, & disce quid alea
 Bellorum valeat, cede, vir intonat
 Marte togâq; potens.

VRANIA.

Pris diurna facibus æthæ scintillat:
 Serena frons Poli: nec amplius tetri
 Ferrugô cæli squallidas vomit nubes:
 Tonitruq; nūcum per superna non calcat
 Olympus astra: fulget emicans Atlas,
 Sol æstuosi gutturis siti immensâ
 Non findit arua; non remordet inatum
 Axis boatum: Cynthiæ micant currus,
 Aurora clarum suscitât diem: verso
 Temone cælorum Arcades micant orbe,
 Radiosq; nascentes vebunt: refulgenti
 Undat nitore Phæbus; omnia ingentis
 Spinant odorem gaudij, triumphali
 Tellus repletur voce, cuncta Zamoycki

Dignis

Dignis referta laudibus. vige tandem
 Secura Patria, dulce semper Heroi
 Meditare carmen, cuius arduum palo
 Miranda post hac gesta denotat sydus.
 Sed iam supinus ultimi poli Cives
 Lustrare gestit, claudit & melos Phæbus.

Si bona, sat: si mala: multa.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0016876

